

Незалежність України як ціннісний вибір

Незалежність України - це одна з тих небагатьох, але визначних спільних цінностей, довкола яких єднається все наше суспільство, весь народ, незалежно від регіону проживання, релігійних, мовних або культурних особливостей. Сьогодні, у часи непростих випробувань для нашої державності, складних економічних процесів у світі, тиску з боку деяких сусідніх держав, єдність усіх суспільних верств довкола єдиних цінностей важлива як ніколи.

У цьому зв'язку дуже тішить той факт, що українська влада демонструє знання історії і розуміння цінності державної незалежності, давніх європейських традицій, які лежать в її основі. Показовим у цьому сенсі стало звернення Президента України з нагоди Дня хрещення Київської Русі. Віктор Янукович заявив: «Україна, багата своєю історією та унікальними культурними надбаннями, є невід'ємною частиною християнської цивілізації, а наша столиця по праву вважається апостольським містом, яке

зберегло основи загальноєвропейської культури, політики та вікопомну спадщину. Ми - спадкоємці Володимирового хрещення - усвідомлюємо силу віри у нелегкі часи випробувань, через які довелось пройти у боротьбі за свою державність і незалежність. Переконаний, що український народ і надалі плекатиме глибокі християнські традиції та духовні засади Київської Русі задля розквіту рідної землі».

Важко не погодитися із такими словами, під ними готовий поставити підпис кожен свідомий громадянин украї-

нської держави. А спільні цінності об'єднують людей як ніщо інше. І це підтверджують факти. Зокрема, соціологічні дослідження демонструють стабільне зростання прихильників державної незалежності України за останні три роки. Якщо кілька років тому ця цифра ледь сягала половини від числа опитаних респондентів, то нині вона склала 61%. Очевидно, що за три роки президентства Віктора Федоровича Януковича число прихильників незалежності значно зросло, і в цьому, безперечно, є заслуга чинного глави держави, проваджуваної ним внутрішньої та зовнішньої політики.

Але це не означає, що можна розслабитись і «спочивати на лаврах». Ще є дуже багато загроз нашій незалежності. Це і економічні, такі, як світова економічна криза. І зовнішньополітичні виклики, зокрема, небажання деяких сусідніх держав визнати українську державну незалежність як історичний факт, і відповідні спроби говорити з Україною

з позицій залежності.

Тож якщо сьогодні ми всі не згуртуємося і не дамо рішучу відсіч зовнішнім силам, що зазіхають на нашу незалежність, можемо її втратити. Треба зробити належні висновки зі складної історії українського народу, коли ми втрачали державність через внутрішні чвари, непорозуміння між окремими суспільними верствами, між владою та народом. Сьогодні ми повинні бути як ніколи єдині, щоб не тільки зберегти нашу незалежність, але й зробити, нарешті, Україну тією країною, про яку так щиро мріяли мільйони наших предків, які боролися і віддавали життя за незалежність. Справжньою країною мрії - замочною, впливовою, турботливою про своїх громадян. Країною, за яку нам буде не соромно перед нащадками, що їм ми її лишимо у спадок.

Віктор БЕЗВЕРХИЙ,
журналіст

Городківському костелу - 100 років

Протягом століття у Городківці полонить сільчан і гостей незвичайними архітектурними формами один з найкрасивіших, єдиний в Україні неоготичний костел святої Кларі. Його фундатори - Анна і Ромуальд Жміродзькі, батьки Євстахія і Маріуша - спадкоємців польського письменника й істори-

ка Євстахія Івановського, який жив, творив і пішов у вічність у Халаїмгородку (тепер Городківка), заповівши побудувати у селі костел. Виконуючи заповіт митця, будівники святині на чолі з будівничим Е. Яблонським віддали творінню знання, уміння, досвід і душу. Тому й нині храм - це сама довершеність. Своєю дивовижною баштою-дзвіницею, контрфорсами, унікальними кованими дверима він швидко нагадує середньовічний замок; добра й заспокійлива атмосфера додає йому гармонійності, яскравості та казковості.

Стараннями громади і пе-

ли прочани з сусідніх парафій. Співом вітали єдиновірців з Червоного. Вони йшли з копією чудодійної ікони Матері Божої Піщанської, яку подарували городківському костелу. З хлібом-сіллю зустріли архієпископа Петра Мальчука, ординарія Київсько-Житомирського.

Урочисту Службу Божу відправив настоятель храму о. Андрій разом з іншими священиками з Києва, Бердичева, Фастова, Ворзеля, Андрушівки, Ружина. Невимовно урочиста атмосфера в костелі виpromіювала возвеличеність Бога, святковість душі, гарний настрій, надію, віру та любов. До всіх вірних звернувся архи-

єпископа іх. Сердечними і щирими були вітання сестер з Італії та Польщі. Від духовного управління євангельських християн України вітальний лист зачитав колишній городківчанин, єпископ А. Т. Білоножок, дідусь якого протягом довгого часу був старостою цього костелу. Він висловив подяку всім, хто і сьогодні продовжує розпочату батьками і дідами справу служіння, творить добрі діла та несе Благую вість людям.

У храмі душа кожної людини раділа й начебто співала: «Благословен Господь наш навик!» То ж чи можна не погодитися з думкою о.

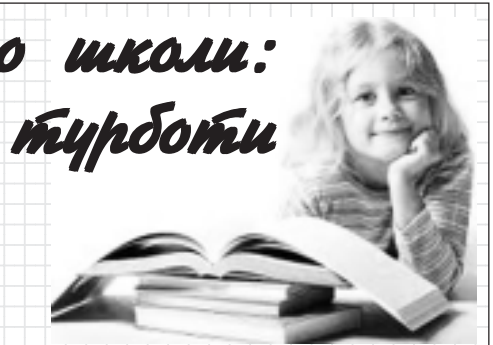
Дитина йде до школи: радощі й турботи

1 ВЕРЕСНЯ - День знань - особливе свято! Завжди яскраве, насичене емоційністю та хвилюючою атмосферою. Перший дзвоник, перша вчителька, перший урок, перша оцінка на шляху до Країни Знань.

В цьому році ми вітаємо і радо приймаємо у нашу велику дружну шкільну родину 340 новачків - першокласників району. Ласкаво просимо, друзі!

В переддень свята кілька порад батькам першокласників:

- заздалегідь привчайте дитину до відповідного режиму дня;
- демонструйте свою розумну батьківську любов;
- враховуйте бажання дитини;
- будьте терплячі, пильні;
- з'ясуйте нахили і здібності дитини ще до початку навчання в школі;
- зверніть увагу на фонематичне сприй-

няття, словниковий запас, спілкування з ровесниками;

- побільше спілкуйтеся, учіть переказувати прочитане;
- розвивайте пам'ять, увагу, мислення;
- незадовго до 1 вересня проведіть дитину шкільним коридором, на 1 вересня - маленький подаруночок - як посвята в першокласники.

Олена КНИГІНА,
методист відділу освіти райдержадміністрації

Святковий ярмарок меду

16 серпня на базі агротехнічного коледжу Житомира відбулися урочистості з нагоди професійного свята - Дня пасічника. На них, окрім кращих працівників галузі, запрошувалися керівники облдержадміністрації, обласної ради, представники духовенства, Національного наукового центру "Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича", а також керівники дитячих інтернатних закладів області, яким С. М. Рижук вручив сертифікати на отримання меду.

На святі були відзначені кращі пасічники області. Серед них і О. П. Голубівський - пасічник особистого селянського господарства з с. Корчмище, якого нагородили відзнакою Національного наукового центру "Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича" та Спілки пасічників України "Почесний пасічник України" (на знімку на передньому плані). Нагороду Олексію Петровичу вручив О. Є. Галатюк - доктор ветеринарних наук, професор, директор Інституту бджільництва.

Для гостей та житомир'ян перед центральним входом у агроколедж та в фойє працював ярмарок-продаж продукції бджільництва.

Головним режисером свята була заслужений працівник культури, начальник відділу культури і туризму Андрушівської райдержадміністрації Г. І. Білецька, яка також була нагороджена Подякою облдержадміністрації.

На талія ЛИСЮК,
начальник відділу управління АПР

редусім старости костелу А. К. Коренівського святиня утримується в чистоті і порядку як усередині, так і зовні.

У суботу, 10 серпня, відсвяткувати соту річницю освячення костелу зібралося багато віруючих. Прибу-

єпископ Петро Мальчук з побажаннями прагнути бути чистим душою, щоб гідно прийняти Бога, зміцнювати віру, вдосконалюватися. Вітали присутніх зі святом парафіяни з Андрушівки, Червоного, Старої Котельні, бажали Божої благодаті, щоб свята Клара

Ігоря, секретаря архієпископа Петра Мальчука, ординарія Київсько-Житомирського, який сказав: «Є сім чудес світу, та костел святої Кларі - це сьоме диво Житомирщини».

Іван САВИЦЬКИЙ,
краєзнавець